

for, at det vil gaa saaledes, men, som han ogsaa selv tilføjede, og som en indsigtfuld Mand som han naturligvis vilde sige: nogen Sikkerhed, nogen Vished derfor har man ikke. Men paa denne Usikkerhed og Uvished er det, Socialdemokratiet gaar med til dette Lovforslag. Jeg forstaaer, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet taler saa meget om Hjemmearbejdet og fremhæver de sociale og hygiejniske Virkninger af at gaa imod dette. Det er en god Ting at tale om; det kan man godt gøre, og det lyder smukt. Men som den ærede Ordfører vil have hørt af Udtalelser af Finansministeren, for Resten ogsaa af det konservative Folkepartis Ordfører, er det ikke saaledes, at man fra den Side, i alt Fald ikke fra Finansministerens Side, mener at udrydde Hjemmearbejdet fuldkomment. Det opnaar dog altsaa ikke den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, selv om han fremhæver, hvor udmærket det vilde være, hvis det skete. Det er mig, der siger, at jeg tror, at Hjemmearbejdet, særlig ogsaa de mindre Virksomheder, vil i høj Grad vanskeliggøres og maaske udryddes ved denne Lov. Men Finansministeren paastaar jo, at der vil ikke ske større Ulykke, end Hjemmearbejdet kan bære.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til den ærede sidste Taler. Det kan nok være, at han faar Ret i, at Tobaksafgiften i Aar kan indbringe de 20 Mill. Kr., men det er mig ikke nok; jeg maa, saaledes som Forholdene er, regne med, at den nedadgaende Bevægelse, der har været i Aarets Løb, vil fortsætte sig, da den har sine naturlige Aarsager i de nedadgaende Vilkaar for alle Landets Erhverv — i de sidste Maaneder har jo ogsaa Landbruget i høj Grad slaaet Følge paa denne sørgelige Vej. Derfor maa jeg regne med, at Bevægelsen fortsætter sig, og denne Tendens maa jeg fiskalt søge at modarbejde ved de Bestemmelser, der er optaget i Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lange: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 329).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Det Lovforslag, som jeg her skal have den Ære i Korthed at gøre Rede for overfor det høje Ting, angaar Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning. Lovforslaget er ved tredje Behandling i Folketinget vedtaget enstemmigt. Det indeholder en Række Bestemmelser, som har været af midlertidig Karakter, og hvis Gyldighed udløber med Udgangen af Skatteaaret 1921—22. Jeg skal nævne enkelte af disse Bestemmelser. Der er for det første de Regler, der findes i Lov Nr. 62 af 1. Marts 1920 § 1 om Fastsættelse af Procenterne for Skatteindtægternes Forhøjelse og Nedsættelse, om Grænserne for Anvendelse af det frie Skøn ved Nedsættelse af Skatteindtægten og om Fradrag i Skatteindtægten for Børn. Endvidere Forskrifter om Paaligning af et ekstra Kvartals Skat, hvorefter Aktieselskaber skal deltage i denne Paaligning, selv om derved de i Skattelovene fastsatte 3 pCt. overskrides. Fremdeles Bestemmelserne i den nævnte Lovs §§ 3—7 og § 9 angaaende Erhvervsstat, og de Bestemmelser i samme Lov, som giver Ligningsmyndighederne Ret til at kræve Oplysning til Brug ved Skatteansættelse af Banker, Assuranceselskaber, Aktieselskaber og Arbejdsgivere. Endvidere Bestemmelserne i Lov Nr. 478 af 10. September 1920 om Forskelsskat paa Personer, der samtidig har skattepligtigt Ophold i to eller flere Kommuner, samt Bestemmelserne i Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 § 5, 2det Stykke, om Skatteansættelse af Personer, der er forbigaaet ved Skateligningens Foretagelse. Sluttelig en Bestemmelse i Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 om opløste Aktieselskabers og Foreningers Skattepligt. Jeg har fundet det heldigst at samle alle de kommunale Skattebestemmelser, som supplerer den stadig gældende kommunale Skattelov af 15. Maj 1903, og derfor findes her ogsaa medtaget Reglerne i Lov Nr. 62 af 1. Marts 1920 §§ 11, 12 og 13, som angaar Skatteyderes Pligt til at melde Fra- og Tilflytning og Udpantning i Hustruers og Børns Særeje. Derved vil være opnaaet, at samtlige hidtil gældende Bestemmelser